

# RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

SUSCRIPCIÓ: Banyoles: 4'50 ptes l'any. - Fora: 7'50 ptes l'any. - Número solt: 20 cèntims. - Número atrassat: 25 cèntims.

REDACCIÓ: PLAÇA TURERS - 17 - 2.<sup>a</sup>

ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE LA FONT - 5

## Cap on anèem?

La caiguda del Govern presidit per Manuel Azaña i l'adveniment de Lerroix a la presidència del Consell de Ministres, ens fa passar com a catalanistes i com a republicans hores de veritable angunia. L'historial polític del que es avui Cap del Govern, es evident, que no es pas cap fermança per esperar de la seva actuació una política d'honestat, i menys encara, una política de caràcter eminentment nacional, neta de concupiscències partidistes. No temem pas per la seguretat i la vida de la República, però, si que veiem en perill l'esperit de la República, i el que mes ens fa adonar d'aquest perill es l'alegria que traspua incontenible de tota la premsa de dreta, àdhuc d'aquella que mes accentuada te la seva significació reaccionària i ultra-conservadora. Com pot explicar-se l'optimisme de diaris com «El Debate», després d'haver declarat Lerroix que respectaria les Lleis laiques de la República? Com poden explicar-se els alirets i les respallades de «La Veu de Catalunya, si Lerroix ha declarat que respectaria tota la legislació social promulgada fins avui? I si a aixó hi unim tot el significat anticatalanista del lerroixisme, i que tota l'història de «La Lliga» no es mes que una lluita constant contra els partidaris i seguidor de Don Alexandre, com es possible explicar-se els optimismes regionalistes!

Nosaltres ens ho expliquem, perquè veuen el camí obert per anar matant poc a poc o depressa, segons com es presentin les circumstàncies, l'esperit democràtic i liberal que vivificava a la República. Tornem veure a l'horitzó de la política espanyola la possibilitat de tornar a la mateixa política que imperava en temps de la monarquia; tornen ja a somniar, amb el poder del clero i de l'exèrcit i restaurar altre vegada la política de casta i de força que tan plau i entusiasme a les dretes espanyoles i a les catalanes. I una vegada lograt aquest objectiu, amos i senyors de Catalunya i Espanya, ja no els preocuparà res mes, i per evitar el possible cataclisme social que podria esclatar si inteuessin una restauració monàrquica, acceptaran la República, puix que estan a les seves mans tots els ressorts del poder per res hauran de menester la monarquia. Per aixó diem mes amunt, que no tenim por per la vida de la República, però, si que temem i moit pel seu esperit,

perquè aquest si que tenim la plena seguretat que han de fer tot el que puguin i es valdrán de tots els medis, per aniquilar-lo. I d'una República que no ho sigui mes que de nom, que en farèem i de que servirà?

Sota el punt de vista catalanista, les nostres temences no son pas menors. No creiem pas a Lerroix tan tonto, per esperar que cometi una atzagaiada contra Catalunya, no. Al contrari, creiem com a molt possible que, faci tots els esforços imaginables per ésser generós amb nosaltres i ens tracti àdhuc amb mes deferència que no ho feia el mateix Azaña. Cal tenir present que Lerroix te el seu partit molt ben organitzat a Barcelona, que sufrí un cop molt seriós en les eleccions de Diputats a les Constituents, i que fou mortal en les Diputats al Parlament Català, en el qual no te un sol Diputat. Aixó vol dir, que, Lerroix, que es un polític molt fi, aprofitarà l'avinentesa d'ésser cap del Govern espanyol, per a intentar per tots els medis que la seva posició privilegiada li suggereixi, el reviscolament del seu partit. I amb aixó rau precisament al motiu de les nostres temences, que no son d'altres —però, que considerem d'enorme transcendència per a el futur de la nostra autonomia,—sinó que hagim de presenciar la renaixença del lerroixisme a Barcelona i com a conseqüència en tot Catalunya pel suport que li donarán els partits catalans. Llegirem dies enrera aquelles célebres declaracions del senyor Giralt, les quals no foren pas replicades amb la decisió i energia que esperaven; recordem que el senyor Giralt ha estat Conceller de la Generalitat malgrat l'oposició que el seu partit feu a l'aprobació de l'Estatut; recordem altres i altres coses, que ens fan temer hagim de veure per un costat alló que no voldriem haver de veure i que no havíem admés mai ni la possibilitat del dubte. Per l'altre, llegim a l'organ regionalista els articles encomiàstics a la personalitat de Lerroix, que trasllueix un acostament i afinat, que causa veritable pena, per no qualificar-ho d'altre manera.

Ens fa l'efecte, que Lerroix, polític hàbil i coneixedor profund de la nostres flaqueses, fa ballar la cirereta davant el nas dels partits polítics catalans. Que mes d'un la voldria abastar, però, no s'atraveixen encara a copsar-la. Volen i dolen. De qui serà!... Ja ho veurèem.

TUBERCULOSI  
**LA TUBERCULOSI MALALTIA  
 DE LA INFÀNCIA**

Behring, ja fa vint-i-cinc anys que establí per primera vegada que la tuberculosi és la malaltia de la infància. A Kus li ha correspost el mèrit d'haver establert els seus fonaments en 1898 amb una tesi de gran envergadura científica, que és una refutació de la doctrina de l'herència com a llevor de tuberculosi humana. Aquest autor es fonamenta en les estadístiques extremes d'autòpsies, les deduccions de les quals han vingut confirmades per les proves practicades amb les reaccions cutànies i intracutànies efectuades amb la tuberculina antiga de Koch. Llevat d'escasses excepcions, en les quals s'ha comprovat la tuberculització del fetus o del nou nat, procedents de mares mortes de tuberculosi pulmonar, es pot dir en principi, que la tuberculosi no existeix en els tres primers mesos de la vida i per tant, la tuberculosi del nadó no és heretada, sinó contaminada directament després del naixement. Aquesta contaminació és molt freqüent quan el nen comença a caminar, arrossegant-se per terra. És el que en podríem dir «tuberculosi del petit que tot ho toca».

La tuberculosi és tant més seriosa quant més petit és el nen. Si l'infant no sucumbeix a la tuberculosi de primera inoculació; pot conservar les lesions incompletament cicatritzades, sempre promptes a despertar la seva virulència i produir la malaltia tuberculosa. El nen conserva d'aquesta inoculació a la qual no ha sucumbit, una impregnació definitiva, que es tradueix en una debilitació corporal més o menys accentuada, i per un tipus especial que a no ésser tractat amb ciència i sort, pot convertir-se en un estigma per a tota la vida. Indubtablement, no pot negar-se que algunes famílies de les nostres comarques són exterminades per la tuberculosi i que en la gran majoria de casos els infants fills de tuberculosos presenten tares fisiològiques els que fan menys forts i més raquítics; però no es pot negar tampoc que si des del seu naixement són separats de la família tuberculosa poden escapar-se de la tuberculosi i fruit de llarga vida, completament sana.

Moltes vegades els fills de tuberculosos que han estat separats dels seus pares en néixer, hereten

d'ells el que mèdicament s'anomena «Herència del terreny», cosa que és perillosa. A altres els immunitza d'una manera relativa, el qual fet ens permet observar la benignitat relativa de la tuberculosi dels nens nascuts a pagès i traslladats a ciutat.

En les estadístiques que hem publicat referents a l'any 1932, el gran número de fibrosos corresponen a la ciutat de Girona i el crescut número de tuberculosis invasores greus, als pobles. Especialment a les criades de servei que venen a treballar a la ciutat. Amb conseqüència, cal retenir a la memòria que la tuberculosi s'agafa a la infantesa; s'adquireix després del naixement i si el nen so. breu a la primera invasió tuberculosa, conserva una impregnació particular que l'immunitza parcialment en sems que el sensibilitza.

\*  
\*

Ciudadans de les comarques gironines. Avui la ciència disposa d'una vacunació contra la tuberculosi que administrada per la boca en el transcurs dels deu dies primers després de la naixença, priva els nous nats d'ésser tuberculosos; els fa menys predisposats a agafar les malties pròpies de la primera infància i en igualtat de condicions els fa créixer més sans i forts que els altres.

Quin serà el pare que en saber la malaltia que pot contraure el seu fill, voldrà l'espantosa responsabilitat de no haver sabut evitar el perill en el seu temps degut? Quina serà la mare que no voldrà que els seus hereus siguin els més grossos i sans de tots? Els metges, llevadores, mestres i autoritats han de recomenar-ho, donar-ho a conèixer. Cal il·lustrar l'ignorant. No dubteu que els plançons d'avui, ciudadans de demà, sabran agrair-ho contribuint tots plegats a fer que les comarques gironines siguin un mirall del món, que progresa.

El dispensari de Lluita Antituberculosa i d'Acció Social de les Comarques Gironines, instal·lat al baixos de l'Hospital de Girona, té establert un servei de vacunació intituberculosa amb la vacuna Calmett i Cuarin, el qual està a disposició de totes les classes socials de les nostres comarques. La vacuna sol·licitada d'acord amb el metge o la llevadora és tramet al mateix dia de demanar-la i completament gratuïta.

JOSEP M.<sup>a</sup> BOSCH MASGRAU

Girona, setembre de 1933

Fàbrica de Cotilles de  
**Successor de J. Masógrau Vidal**

Fundada en 1850

**Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres**

*Sempre lo més nou — — — Vendes major i detall*

*Especialitat en confeccions a mida*

Pi i Margall, 28

BANYOLES

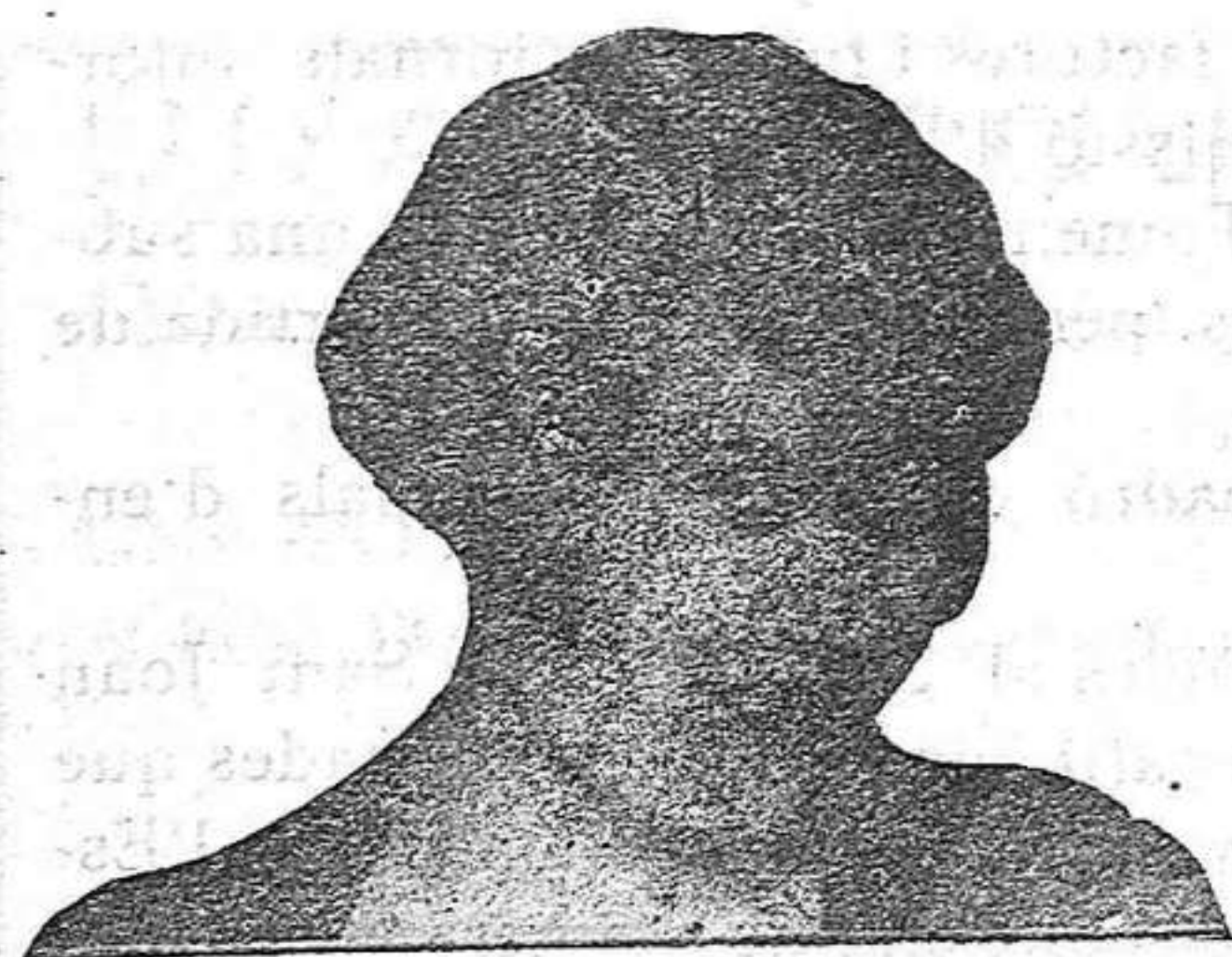
Perruqueria per a Senyores

**Josep S. Melció**Permanent. - Ondulats. - Tintures. - Massatges. - Mani-  
cura. - Celles, etc.

SALO DE BELLESA

Mercadal, 14

BANYOLES



## La mes gran vergonya de Banyoles

EL MUSEU MUNICIPAL DARDER

Poques coses trobariem a Banyoles que demostrassin tan clarament la deixadesa i abandó, la manca d'amor i d'interès, per tot allò que fa referència a la cultura i a l'esperit de tots els Ajuntaments que s'han anat succeint des de fa una bona colla d'anys, com el cas que ens ofereix el Museu Municipal Darder. El senyor Darder, aquell home tan plé de bondat, enamoradíssim de les nostres coses, ens abocà a mans plenes tot el doll de la seva generositat, fent-nos efrena d'un Museu valuosíssim, que Banyoles mai per mai hauria pogut somniar en posseir. Però, en Darder, tot i el mol que feu per nosaltres —, ara que ens hem anat fent grans, ho recordem amb vergonya — no fou mai estimat per un bon sector de banyolins, ni ningú sabé agrair-li els seus generosos i entusiastes desvetilaments en profit nostre. Pels uns, el fet d'esser un home catalanista era mes que suficient perquè fos mirada amb prevenció i indiferència la seva obra, sinó arribava al menyspreu, i si no s'arriba a obstaculitzar els seus actes i propòsits, fou degut única i exclusivament a que no hi havia manera de fer-ho, puix que ben poca cosa era la col·laboració demanada i menys encara els sacrificis exigits. Pels altres, que els hi explicaven de Museus i altres camàndules per l'estil! I el que es mes trist, perquè demostra desagraïment i incultura alhora, es que, ni després de mort el senyor Darder, ningú es cuida mai mes de preocupar-se al menys de la conservació de tot aquell bé de Deu d'objectes, alguns d'ells raríssims i de molt valor, que ens havia estat donat tan inmerescudament. La deixadesa inesplorable amb que ha estat tingut el Museu Darder, serà per sempre l'inri d'oprobri i de vergonya que caurà damunt de tots, de tots sense excepció, els Ajuntaments que hem hagut de sufrir els banyolins des de la seva fundació fins arribar a l'Ajuntament actual.

L'Ajuntament que tenim avui, donant proves de que es preocupa de totes les coses que tenen un valor per la cultura banyolina i dins les possibilitats de l'esquifit pressupost, donant-se compte de l'estat vertaderament llastimos en que es trobava el Museu i del perill imminent que es corria que ben aviat tot quedés destruït per sempre mes, nombrà una Comissió de joves entusiastes tècnics en diferents matèries perquè cuidin de la bona conservació del Museu i el salvin tan com sigui possible de la destrucció que l'amenaça. També consignà en el pressupost una quantitat per crear una pla-

ça de conservador del Museu, el qual treballa sota les ordres immediates de la Comissió tècnica.

Tot això està molt bè, però, ja tremolem, pensant que una vegada acabat el seu mandat aquest Ajuntament, tornin a venir-ne d'altres que continuïn la llastimosa actuació dels precedents, i per motius de política menuda s'abandoni altre vegada fins que el temps inexorable acabi per destruir-ho tot. Tenim entès que alguns dels exemplars estan molt malament, especialment els que formen la col·lecció de momies, algunes de les quals gairebé no tenen ja salvació, per haver-se començat a desfer i caure a troços. Fa pena, molta pena, que a l'any 1933 s'hagin de dir aquestes coses. I el que ho acaba d'entristir, es que, estem ben segurs, que malgrat al parlar tan de cultura, i que aparentment tothom es preocupa de la cultura del poble, aquest comentari no farà ni fret, ni calor a la gran majoria de banyolins, i continuarem indiferents davant l'obra destructora sense pensar que va caiguent damunt nostra l'estigma mes afrantós que pot caure avui damunt un poble: incivilitat i incultura. Un poble que s'estimés, que tingues noció de la seva responsabilitat, i tingues un Museu com el que tenim nosaltres, abans no permetria que hagués de continuar ni un any mes en les condicions detestables d'emplaçament en que el tenim avui, s'empenyaria hasta la camisa per acabar amb tanta vergonya. En canvi, aquí, si un Ajuntament es proposa fer un dispendi per edecantar-lo i posar-lo en les condicions que requereix, hasta les pedras s'aixecarisen contra ell.

Mentrestant, de la dreta i de l'esquerra, no feu mes que oïr... cultura, cultura, i mes cultura..., paraules que sonen com un sarcasme, davant el vilipendi que representa haver permès la destrucció d'un Museu que si haguessim d'adquirir-lo valdria molts i molts milers de pessetes; i que no hem sabut tenir ni la dignitat de conservar-lo tan sols en prova d'agraïment i recordança d'aquell bon senyor Darder que avui ja ningú no recorda, i que per menys recordar-lo havem destruït la seva obra.

JORDI.

**Casa BRUFAU**

CAMISES, PIJAMES A MIDA

Esmerat tall. :: :: Preus reduïts.  
Plaça Turers BANYOLES

# Rafel Campalans ha mort

No fòrem a temps en l'últim número a recollir la mort de Rafel Campalans, és per això que, avui, volem consignar el nostre sentiment, per haver desaparegut l'home que havia prestat molts serveis a Catalunya i del qual calia esperar-ne molts més.

Políticament estavem molt distanciat de Rafel Campalans, però, això no ens priva pas de reconèixer en ell totes les virtuds cíviques que l'adornaven; i que el feien un dels polítics més honorats i més dignes de Catalunya. El sabiem un gran catalanista, i un gran patriota català, i amb això en tenim ben be prou per sentir profundament que un accident estúpit hagi trencat la seva vida, tan prometedora.

La prova del molt que valia Rafel Campalans, la tenim en què Prat de la Riba que tan bé sabia escollir els homes prescindint de partidismes, li encarregà l'organització del servei d'Obres públiques de la Mancomunitat, i més tard, la direcció de l'Escola del Treball de Barcelona, una de les institucions culturals que han donat un més gran prestigi a la nostra terra.

Aquest càrrec l'exercí fins a l'adveniment de la dictadura, i el qual abandonà voluntariament com a protesta contra aquell règim despòtic. Acabada la dictadura tornà a pendre'n la direcció, fins el moment de la seva mort.

Que reposi en pau el bon ciutadà i excel·lent patriota.

Aprovar les factures i fulles de jornals informades per la Comissió d'Hisenda.

Concedir al Foment de Caça i Pesca, una subvenció de 650 ptes. per haver tancat la sortida de peix de l'estany.

Aprovar el padró de cèdules personals d'enguany.

Donar les gràcies al Sr. Torras de Sant Joan les Fonts, pel donatiu de truites salmonades que ha fet a l'Ajuntament per al repoblament de l'Estany, i a la Direcció General de primera ensenyança pel material escolar tramès per l'Escola graduada.

Nomenar l'alcalde Sr. Masgrau per a substituir al Sr. Boixò en la Comissió de Festes.

Designar al Sr. Boixò president de la Junta de Museus.

I demanar als Diputats i especialment a l'Excelentíssim Sr. Ministre de Comunicacions Sr. Santalò que gestioni la tramitació ràpida de l'expedient de construcció d'Escoles que l'Ajuntament presentà al Ministeri de Instrucció pública el mes de Març darrer.

**FABRICANTS!!**

Si teniu una màquina averiada recordeu Taller Mecànic

**PROPIETARIS!!**

Al fer l'obra de vostres cases recordeu Taller d'Obres

de **J. Geli Perpinyà**

Pi i Margall, 30

**BANYOLES**

**DE CASA CLUAT**

SESSIÓ DE 21 DE SETEMBRE

Presideix el Sr. Masgrau: Regidors Srs. Duràn Vilardell, Prat, Corominas, Boixó i Malagelada.

Llegida i aprovada l'acte darrera. es prenen els següents acords:

Aprovar definitivament el repartiment de contribucions especials als propietaris de la carretera de Girona-Olot, per l'afermat construït.

Aprovar l'acta de recepció definitiva de la col·lectora del districte primer, de la xarxa de clavegueres.

Concedir un permís d'obres a la Sra. Concepció Sabater.

**DE TOTS COLORES**

En el número 7 de «Renovació» corresponent al 21 de Maig d'aquest any, dèiem des d'aquesta mateixa secció: *Sembla que ja es cosa feta que el dia que governi Don Alecandru, donarà una cartera de Ministre als regionalistes».*

Els fets ens han donat la raó. Tothom sab que, efectivament, el senyor Lerroux oferí una cartera de Ministre a la Lliga Regionalista. Si no fou acceptada ha estat únicament i exclusiva perquè les coses no han anat exactament com esperaven el uns i els altres. No obstant, el senyor Pic i Pon pogué dir Diumenge passat en un discurs pronunciat al «Centre Republicà» de Barce-

**UNA PREGUNTA:**

Que seria de la seva esposa i fills si demà Vtè. faltés?

UNA PÓLISSA DE VIDA. ELS AJUDARIA A FER FRONT ALS MOMENTS DIFÍCILS

DEMANI DETALLS:

**LA EQUITATIVA**

(FUNDACIÓ ROSILLO)

MADRID  
Alcalá 65

BARCELONA  
Via Layetana 54

Agent a Banyoles:  
L. TREMOLEDA

Telèfon 49

ALVAREZ 12

lona, que els radicals tenien l'ofertament de la Lliga, de recobrar en tot i per tot el Gover d'en Lerroux.

Ja se'ns permetrà que remarquèm l'èxit obtingut en les nostres prediccions.

«El Banyolí» retreu amb aquella inconsciència que el caracteritza, que el setmanari «Dic» prepara una estadística dels homes que avui son d'esquerra i ahir eren de la «Union Patriotica». No sabèm per qui va l'al·lusió, però ens plau molt el recollir-la, i si va per nosaltres, hem de contestar que estèm disposats tot seguit a començar a Banyoles una estadística igual a la que prepara el susdit setmanari.

«El Banyolí» publicarà tots els noms que sàpiga de les persones políticament simpatizants amb «Renovació» que han estat de la «Union Patriotica», i nosaltres publicarem els noms de les persones políticament simpatizants amb «El Banyolí», que foren afiliats a aquella organització primo-riverista.

Acceptat? ..... si, doncs podem començar a fer bugada quan vulgueu. Vosaltres teniu la paraula.

Els que correnment llegeixen «El Banyolí» i «Renovació» segurament s'hauràn donat compte d'una cosa que té molta importància, per formar un judici imparcial sobre l'un i l'altre. Nosaltres, continuament estem plantejant qüestions de caracter polític al col·lega esmentat, i ni una sola vega-

da han estat acceptades les nostres suggerències. En canvi, per la nostra banda han estat totes acceptades, i quant hem proposat de tirar avant per escatir qui té la raó, aleshores no contesta, o fuig d'estudi presentant una qüestió nova, que a la vegada també acceptém, però, no hi ha manera de fer-lo entrar en una discussió a fons.

«El Banyolí» hauria de comprendre, que, a joc net, no ens pot guanyar de cap manera. La nostra actuació política es tant clara, tant dreturera, i ha estat portada amb tanta sinceritat, que no temem cap atac de ningú, ni ens pot fer cap por l'haver de parlar públicament, sigui el que sigui. Hem estat sincers i rectes, i això ens dona una fortitut moral tant gran que ens fa invulnerables dintre les nostres posicions.

Per altra part, com que no sentim apències de cap mena, tenim tota la independència necessaria per enjudiciar sense miraments electorals els que considerem adversaris polítics. Encara que ens promettessin guanyar cinquanta eleccions seguides no ens prestariem a fer el paper tristíssim que representa «El Banyolí», havent de nedar continuament entre dues aigües, per no ferir susceptibilitats que despres podrien repercutir a les urnes electorals.

A Aquell obrer que conclou dient: «I aixó entenc que no es Desviació sinó Actuació» podriem contestar-li que l'actuació obrerista, no exclou que hi hagi hagut desviació política. No hem dit ni dirém mai, una paraula contra la sindicació obrera per defensar els seus drets, perquè ho considerem ben just i ben l·legítim. Tingui's present que l'article que comenta es referia ben exclussivament a política local, per lamentar-se que enfront un bloc de dretes no en poguessim veure ni en perspectiva un altre d'esquerres.

Com si no hi hagues prou experiència del que significa el triomf i l'encimbellament del caciquisme. I cal no oblidar, que al caciquisme qui l'ha de vencer es la lluita política, no pas l'actuació sindical.

# EL CINEMA

## DOS FILMS DE MERVYN LE ROY...

Un bon començament de temporada, prometença d'un futur brillant, es el primer que devem remarcar al reprendre contacte amb els nostres lectors.

Dos films de Mervyn Le Roy, el brillant director que fou la revelació de la temporada passada, han estat presentats en les pantalles banyolines i creiem que aquest fet és un sintoma de que les empreses locals fiten— ja era hora! —la mirada, en pel·lícules d'un valor emotiu prou intens i d'un nivell artístic prou elevat, dignes d'ésser tingudes en compte quant es confecciona el programa i—el el que encara es mes remarcable— que obtenen bona acollida en el públic local. Cridem l'atenció de les empreses per a que es fixin en aquest darrer fet esmentat, ja que elles pretenen que el públic banyolí només sent admiració per les «llaunes» parlades en espanyol o bé pels «dobles» fets a Barcelona. Hi ha fets que parlén prou eloqüentment, però no obstant ens temem que més d'una vegada haurem de parlar des d'aquestes mateixes pàgines d'algun film de mal gust, repudiat per molta part del públic, i que les empreses amb la miopia que els és habitual—miopia que sembla tendeix a desaparèixer—no hauran vacil·lat a posar en el programa. I per avui prou d'aquest color.

«Dos segons» la primera de les dues pel·lícules esmentades en el títol, té per principal intèrpret a Edward G. Robinson, actor desconegut, fins ara, sense bellesa remarcable, amb una cara expressiva i una concissió en el gest que fan d'ell un dels homes que més ens han emocionat en la pantalla. El «scenario» bastit al damunt de la constatació científica—quan el cor de l'executat en la cadira elèctrica es ja parat, el cervell encara tarda dos segons a deixar de funcionar—ens explica la vida de l'home en la que la casualitat ha jugat un paper important.

L'altre film «Sóc un fugitiu» basada en la novela viscuda de Robert Ellions Burn, captiva desseguída per la originalitat de l'argument i més que tot per l'ambient— aquest factor que en el cinema juga un paper tant important amb que ha sapigut rodejar-lo Mervyn Le Roy.

Les escenes del presiri d'un verisme cru, d'una realitat intensa, us fan recordar els films russos—«Cuirassat Potemkin» «Exprès Blau» i us desperten en el més profund de l'ànima un desig de revolta contra tota la societat que tant desgraciadament tracta a James Allen. Quan una cinta acon-

segueix fer vibrar els vòstres sentiments de la manera que ho fa aquesta, no s'hi val a dir que no hi ha art en el cinema. I el que afirmi el contrari es que te la sensibilitat atrofiada.

En l'aspecte tècnic és una veritable filigrana i la fotografia és sempre perfecta.

Cal dir que contribueix molt a donar-nos la sensació que admirem una obra d'art, la interpretació de Paul Muni. Auster concís, sense cap gest inútil, amb una absoluta i matemàtica naturalitat, ell encarna a la maravella la figura caballerosa d'aquest James Allen, que tots compadim, que tots estimem, i que una justícia inexorable, humana—i per aixó imperfecta—persegueix, i allunya de nosaltres, com un indesitjable d'aquesta societat fictícia que hem bastit, i fa exclamar-lo, a ell que és tant bó, a ell que és tant humà «Sóc un fugitiu».

## ... I UN DE CLARENCE BROWN

Hem revist Joan Crawford. Una mica més vella pero exuberant de bellesa i en la plenitud de les seves qualitats artístiques. Harry Beaumont ens descobrí una Joan tota carn, tota ritme, tota nervi. Clarence Brown, acostumat a la figura fràgil de Greta Garbo ha deshumanitzat Joan; l'ha espiritualitzat Joan Crawford ha pres un altre aspecte i només per aixó— independentment de la qualitat artística del film—devem parlar de la pel·lícula en la que s'ha operat la transformació.

S'ha projectat aquesta cinta precisament en el moment que la crítica barcelonina—la crítica justa, serena, no la dels corredors d'anunci—fent-se ressó de la campanya que porta a cap la crítica mundial, remarca el despreocupament que els productors americans senten per la tria d'arguments i fa gestions i insisteix per que acabi de cop aquesta deixadesa de les cases productores.

Doncs bé la pel·lícula «Amor en venda» es el prototipus d'aquestes cintes esmentades per aquests crítics.

Una perfecció neta, una presentació remarcable, uns actors plenament compenetrants de la psicologia del personatge que representen pero un «scenario» francament deplorable; la història de sempre, la noia pobre que arriba als cimals de la fortuna.

Nosaltres des d'aquestes planes fem aquesta remarca i exposem modestament el nostre parer contrari a aquesta classe d'arguments, plenament convençuts que un gran sector de públic banyolí està identificat amb la nostra posició.

Hem fet aquestes reflexions perquè la cosa s'ho ha portat pero podiem estalviar-nos-les en gràcia que l'argument que desenrotlla «Amor en venda» podia ésser la vida d'aquella Lucille Le Soeur que acabà amb el temps dient-se Joan Crawford. — CLAVELL

# Cafès del Brasil

## Bracafé

El millor. = El mes aromàtic. = El de mes rendiment. = Podeu adquirir-lo al

# Forn de Sant Jordi

Pastisseria. = Queviures.

## XOCOLATES TORRAS

els mes exquisits. - PLAÇA TURERS, 9.

## Caça i Pesca

Haven estat tirades a l'Estany i l'estanyol del Vilà, alguns exemplars de truites-salmonades que foren gentilmente regalades pel senyor Torres de Sant Joan de les Fonts amb el fi d'iniciar el repoblament dels nostres estanys, esperem de la civilitat i cultura dels Pescadors, que en el cas d'agafar-ne algún exemplar el tornaràn tirar a l'aigua.

Cal que tothom ajudi almenys respectant la vida dels primers peixos a l'obra que amb tant delit s'han empres l'Ajuntament molt ben secundat pel Foment de Caça i Pesca. Tothom ha de comprendre que aquestes mesures al principi s'han de pendre en benefici de tots, puix que res se'n treuria del çel i entusiasme dels uns, si per un egoisme mal entés altres malmetessin ja de bon començament l'obra iniciada.

Aixó ho recomanem naturalment, sens perjudici de les sancions que puguin ésser aplicades als infractors.

## Forn de Pa de Càn "Bera" Tomás Badia

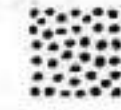
Servei a domicili

Despatx: Turers, 17 i Plaça República, 2 BANYOLES  
Dipòsit de llevadura premsada marca DANUBIO  
Carrer Mossén Cinto Verdaguer, 17

## Informació Local

Amb l'animació acostumada es va celebrar divendres passat l'aplec de Sant Maurici. De tots els aplecs que abans es celebraven, aquest es l'únic que resta, i per aixó, nosaltres felicitem a la comissió organitzadora que fa tots els esforços per conservar-lo. La majoria o potser totes les fàbriques feren festa, i tothom amb amigable companyia anar a passar un dia d'esplai al camp, que es com l'adeu que el poble de Banyoles dóna a l'istiu que se'n và, i la benvinguda a l'hivern que s'apropa.

En el pròxim número publicarem un interessant article del nostre particular amic en Baldiri Juscafressa, que no ens ha sigut possible publicar-lo en aquest.



El dia 29 i 30 celebrarà la seva tradicional Festa Major, el vehí poble de Sant Miquel de Campmajor amb sardanes i balls, haven sigut contractada per amenitzar els actes la cobla orquestra-orquestrina «Jazz New York» de Tortellà.

## Lleó Audouard

Cirurgià - Dentista

A BANYOLES:

Tots els Dimarts.  
Alvarez 10, segón.

A GIRONA:

Els demés dies.  
S. Francisco 12, primer.

Demá cel-lebrarà la seva festa major la villa de Besalú, havent sigut contractada entre altres la reputada cobla-orquestra «La Selvatana» de Cassà de la Selva.

## Perruqueria per a Senyores DE RAMON PERAFERRER Permanent Eugéne

SILLONS AMERICANS. - SECATGE SILENCIOS. - LOCIONS DEL PAIS I ESTRANGERES. - TINTURES INSTANTANEEES I PROGRESSIVES. - TOT EL QUE AFECTA AL RAM DE PERRUQUERIA.

Carrer Major, núm 2

BANYOLES

## TRANSPORTS

J. Branyes Morera

BANYOLES:

C. Alvarez, 20 - Teléfono 7

GIRONA:

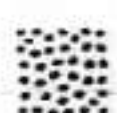
C. Barcelona, 17 - Teléfono 179

C. Rech Condal, 8-10 - Teléfono 19165

C. Diputació 176 - Teléfono 31081

## Servei de Domicili a Domicili

a BARCELONA: Dimarts - Dijous - Dissabtes  
a GIRONA: Diari; Dematí i Tarde.



## POLI CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE

Elisseo Jubert Malalties de les criatures — —

— — Malalties del cor i pulmons

Joaquim Jubert Malalties de la pell i de les cames-Cirurgia infantil - Cirurgia ortopèdica (dels ossos).Joan Jubert Malalties de l'aparell digestiu (païdor budells, etc.) i de la nutrició. — —

Plaça de la República (del Vi) 7, prals. Telèf. 205 GIRONA

## "Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya.

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans

GRAN CONFORT

Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.  
Taxis per a excursions — (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

Casa PUIG (a) DAMAS  
Carrer Gran,  
Núm. 14

NOVETATS PER A L'ISTIU

Noves teles - Noves creacions - Noves fantasies

Sedes i Llanes per a vestits i abrics

FLAMISOL, PLISEMATS RIBULDINGUES, CRESPONS, ESTAMPATS de SEDA i COTÓ  
CAMISERIA I CORBATERIA Tot sobressurt per la seva distinció, qualitat i  
conveniència.

Secció especial de CONFECCIONS per a Senyora

## Hotel MODERN de JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central - Servei a la Carta - Espaioses habitacions amb aigua corrent

Carrer de l'Hospital, nùms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

## " D I L M E R "

El modern neteja Metalls

Sense LíquidsSense PastesSense Polvos

COTÓ « D I L M E R »

Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada  
Villarroell, 195 Telèfon 74100 BARCELONA